

30e zondag B - Toon Suffys SJ

Ignatius van Loyola biedt ons een goede manier aan om de diepere betekenis van een stukje evangelie tot ons te laten doordringen. Hij stelt voor om in het verhaal in te stappen. Als ik mij kan inleven in het verhaal en voelen wat de mensen in het verhaal gevoeld hebben, kan ik begrijpen wat het handelen van Jezus voor die mensen betekend heeft. Ignatius stelt voor dat wij ons inleven in een van de personen die in het verhaal voorkomen.

Wie ben ik dan in dit verhaal van Bartimeüs? Ben ik de blinde? Voel ik mee met de grote groep die Jezus volgt?

Wij hebben meestal de neiging om met de hoofdpersoon, hier misschien de blinde, mee te voelen. Wat is zijn plaats in het verhaal?

Hij zit op de grond. Hij is kleiner dan al die mensen die voorbij lopen. Aan de kant van de weg: hij "gaat" niet mee met alles wat de mensen bezighoudt. Voor de anderen telt hij niet mee. Hij heeft niets om van te leven: al wat hij nodig heeft om te leven moet hij vragen aan anderen. Hij is een bedelaar. Hij is blind: hij ziet en weet niet wat er rond hem aan het gebeuren is. Ook dat moet hij van anderen vernemen. Maar hij is niet bang om te vragen. Hij komt op voor zijn leven en roept, ook al hebben anderen er geen oren naar.

Misschien hoor ik bij degenen die Jezus volgen. Wat doe ik dan: zeg ik dat de blinde zijn mond moet houden omdat ik niet hoor wat Jezus zegt? Ben ik één van die volgers die zegt: goede moed Hij roept je? Ben ik één van de apostelen die niet begrijpen wat Jezus bedoelt?

Dit verhaal komt na drie lijdensvoorspellingen van Jezus: de Mensenzoon zal veel moeten lijden en verworpen worden. De apostelen hebben het wel gehoord. Maar Petrus neemt Jezus terzijde en probeert Hem van dat lijden af te brengen. "Ga weg satan!" Na de tweede lijdensvoorspelling strijden de leerlingen wie wel de grootste van hen is. Wie onder u de grootste is, moet dienaar van allen zijn. Na de derde lijdensvoorspelling komen er twee vragen om de beste plaatsen te krijgen. Waarop Jezus hen leert: Kunt gij de beker drinken die ik drink? Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Jezus trekt verder met een menigte die enthousiast is over wat Hij doet. Maar ze begrijpen niet wat Hij eigenlijk wil. Zij willen de blinde niet dienen. Zij zeggen dat hij moet zwijgen. Midden in al dat gewoel, hoort Jezus de verre stem van de kleine blinde: de man die niet ziet, niet meetelt, niets te bieden heeft. De man die niet Jezus volgt.

Aan hem vraagt Jezus: Wat wil je dat ik voor je doe? Een knecht tot zijn meester: wat moet ik doen?

Welke les kunnen wij uit dit verhaal trekken? Wat kan dat voor ons vandaag betekenen? Belangrijk is hoe wij naar Jezus kijken. Wie is Hij voor ons? Is Hij de dienende Mensenzoon of is Hij iemand aan wie wij onze geheime wensen voorleggen? Wat vragen wij, wat vertellen wij aan Jezus? Als wij daar naar kijken, dan krijgen wij zicht op wie Jezus voor ons is.

Als wij ziek zijn, als wij het niet meer zien zitten, dan mogen wij aan Jezus vragen: Heer, maak dat ik zien kan. Jezus is *niet gekomen voor mensen die gezond zijn, maar voor hen die ziek zijn*. Als wij in nood zijn, laten wij dan bidden en vragen aan Jezus dat Hij ons de ogen opent opdat wij zien hoe wij Hem kunnen volgen.

En wij kunnen ook leren van Jezus, oor te hebben voor de zwakke stem van mensen aan de kant: het kind dat met een probleem zit op school, de partner die iets wil zeggen maar geen woorden vindt, het oude buur die geen hulp durft vragen ... Elke kruisen zwakke mensen ons levenspad. Vragen wij hen: wat kan ik voor je doen?

Als wij zo in het leven willen staan, dan mogen wij zeggen dat wij Jezus willen volgen.